

lavca in obrtnika v srce zaboleti, ker nam hočejo posiloma vriniti poslance iz svojih stanov, ker ne razumijo in ne poznajo čisto nič naših zahtev. Ne pustimo se od njih v kozji rog pognati.

Dragi tovarši kmetijskega, delavskega in obrtniškega stanu. Močno nas je vse te stanove razveselilo, ko se je po časnikih naznanilo, da so se začeli tudi kmetje, delavci in obrtniki za svoje pravice zanimati in tako postavili kandidate ali zastopnike v državni zbor iz kmetijskega stanu. Če torej se kmetu slabo godi, godi se slabo tudi delavcem in obrtnikom. Tedaj so postavili za 5. kurijo za spodnjo Štajersko kmeta in dolgoletnega občinskega predstojnika Janeza Wisenjaka v Žamencih blizu Ptuja.

Za 4. kurijo so postavili Franca Wračko-ta, kmeta in občinskega predstojnika in načelnika okrajnega zastopa gornje Radgone v Orehovcih za volilni okraj Ptuj, Ljutomer, sv. Lenart, Ormož, Rogatec, Šmarje in gornjo Radgono.

Za 4. kurijo Maribor, Sl. Bistrica, Sl. Gradec in t. d. so postavili Ludovika Kresnika kmeta na Črešnjevci pri Slov. Bistrici.

Tedaj dragi kmetje, delavci in obrtniki, velika sreča za nas vse, da so se znašli taki kmetje, katerih je volja, pred državni zbor stopiti in naše koristi predlagati in neustrašeno zahtevati, kar nam že po naravi pripada. Ker je že preteklo pol stoletja, kar volimo mi naše poslance iz drugih stanov v državni zbor, ki pa so za naš stan bore malo storili, je sedaj najzadnji čas in sveta dolžnost, da že vendar enkrat stopimo na svoje noge.

Ker se bode zdaj začelo 20. stoletje, hočemo mi kmetje, obrtniki in delavci pokazati, da smo tudi mi sposobni si iz našega stana svoje poslance izbrati in sami sebe zastopati pri državnem zboru. Ne potrebujemo znanj nobenih kuratorjev za naš stan, ker sami najbolj znamo, kje nas čevelj žuli.

Tedaj dragi kmetje, župani, obrtniki in delavci naša sveta dolžnost je, da mi začnemo skupaj držati, svoj stan častiti in ga ne zametavati ali sramotiti. Kdor sam sebe zaničuje, tisti je čisto neumen, če pa bi mi tako neumni bili, da bi mi sami sebe zametavali in bi šli v drugi tabor, namreč si hoteli iz drugih stanov za sebe svoje zastopnike iskati in njih voliti, bila bi to goropadna krivica in velika nesreča in sramota za vsakega kmetijskega in delavskega volilca. Tega pa nas sam Bog varuj. Velika sreča za naše, z davki preobložene in teptane stanove spodnjega slovenskega Štajarja bo, ako si mi izvolimo naše vrle neustrašene kmete, ktere so nam postavili za naše prihodne poslance, ker to nam bode začetek našega napredovanja in zgodovina poznejših časov bo o tem pripovedovala.

Dragi tovarši, ker je pred desetimi leti bila ena knjižica spisana „kmetiški stan in njegov propad, sedajni čas i. t. d.“ od kmeta Janeza Wisenjaka. Je to knjižico tudi dobil en gospod duhovnik in jo bral, in ta gospod je rekel: „Da bi jaz kmet bil, bi s tem človekom držal in ker nisem kmet, pa nemorem stem deržati.“ — Glejte, ta gospod je čisto resnico povedal, ker ako bi skupaj deržali, bi to bila tudi gotova sreča za nas.

Dragi! Vi ste tudi nekateri svoje duhovnike si za volilne može izvolili, ali tisti ne bodo za kmeta, marveč za svoj stan delali — kmeta pa bodo na stran tiščali; gotovo je to resnica, bode se sami prepričali. Pa ker je ogromno število vrlih županov, kmetov, obrtnikov in delavcev izvoljenih, tedaj vsaki volilec naj si že doma na listek napiše tistega kmeta, ktereга bode volil, ker se bode listeki volilo in to je tudi prav dobro; se ne bo treba nikoga baťi in le kmeta voliti v našo korist. Ako bi kateri izmed volilcev si rajši drugega izvolil kakor iz svojega stanu, tak zasramuje sam sebe, zasramuje vse tiste volilci kteri so njega izvolili, on tedaj zasramuje ves kmetiški, obrtniški in delavski stan, takega izdajalca si zapomnimo za vselej.

Prva volitva 5. kurije bode 3. januarja 1901. Za to kurijo je postavljen za spodnji slovenski Štajar Janez Wisenjak kmet in dolgoletni občinski predstojnik v Žamencih, kteri je neustrašljiv zagovornik naših stanov; njega volite enoglasno. Ta volilni kraj obseže: Celje, Vransko, Gorjigrad, Laško, Šoštanj v z volilnim krajem Celje. Konjice z volilnim krajem Konjice. Slovenjigradec z volilnim krajem Slovenjigradec. Ptuj Ormuž, sv. Lenart z volilnim krajem Ptuj. Rogatec Šmarje z volilnim krajem Rogatec. Brežice, Kozje, Sevnica z volilnim krajem Brežice in Ljutomer, Gornja Radgona z volilnim krajem Ljutomer.

Druga volitev 4. kurije bo dne 8. januarja 1901. ki obseže: Ptuj, Ormuž, Sv. Lenart z volilnim krajem Ptuj. Rogatec, Šmarje z volilnim krajem Rogatec. Ljutomer, Gornja Radgona z volilnim krajem Ljutomer. Za ta volilni okraj je proglašen Franc Wračko, kmet, občinski predstojnik in načelnik gornje radgonskega okrajnega zastopa v Orehovcih; volite ga enoglasno.

Volitev 4. kurije 8. januarja 1901 z volilnim okrajem Maribor, slov. Bistrica. Konjice z volilnim okrajem Konjice. Slovenjigradec z volilnim krajem Slovenjigradec. Za ta volilni okraj je postavljen Ludvik Kresnik, kmet in župan v Črešnjevici pri Slov. Bistrici, volite ga enoglasno.

Dragi tovarši kmetijskega obrtniškega in delavskega stanu spodnje Štajerske! Imamo tedaj same kmete in župane postavljene za naše poslance, in ker imajo njihovi občani vso zaupanje do njih, ni nam potreba več o njih govoriti, in se vsi brezskrbno le njim pridružimo in jih izvolimo ter stem pokažemo kaj zamore naša edinost doseči.

Bog dal srečo.

Prosimo slavno uredništvo „Štajerca“, da se ta dopis prihodnje natisne.

Podpisani župani, volilci četrte in pete kurije:

Andraž Kovačec.

Martin Vičar.

Franc Šori.

Kmetje

ptujskega, ormoškega, ljutomerskega, sv. lenarškega, gornje radgonskega, rogaškega in šmarskega okraja!

Kakor Vam je morebiti znano, so gospodje v Ptujju za vaš volilni okraj za kmečke občine postavili kandidata za državni zbor gospoda dvornega svetnika doktora Fritz Ploja.

Ker pa od vas nikdo dvornega svetnika dr. Fritz Ploj-a ne pozna, kočemo vam mi povedati, kaj je to za en mož. On je sin umrlega advokata dr. Ploj-a, kateri je mogel iz Ljutomera zbežati in se naseliti v Ptuj, ker so ga kmetje pobiti hoteli. Kandidat Ploj pa je državni uradnik, mož, kateri od vlade na leto 5000 gl. dobi, **in zato, ker on 5000 gl. davčnega denarja prejme, mora storiti to, kar hoče vlada.** Pravi se, da je on vpliven mož! gotovo, ima on moč, temu ali onemu izšolanemu sinu kakega advokata službo preskrbeti na stroške davkoplačevalcev, **ali gospod dr. Ploj je brez moči in mora molčati,** kadar se zahtevajo kmečke koristi, katere vladi niso prijetne, kajti vlada si ne bo dopasti pustila, da bi mož, ki je od nje plačan, proti njej nastopil.

Uradnik Ploj ne bo nikoli smel nastopiti za znižanje davkov, ker on sam od davčnih denarjev živi; on ne bo nikoli za zmanjšanje vojaških bremen govoril, ker mu vlada tega ne dopusti; on tudi ne bo naših interesov proti Ogerski zastopal, ker vlada hoče z Ogersko v miru živeti, ampak on bo vedno tako govoril, kakor bo ministrom ugajalo. Bodejo li ministri liberalni, bode uradnik Ploj govoril liberalno; bodejo klerikalni, bode on postal katoliški mož; in bodejo nemški, bode on Nemeč, in ako bodejo slovenski, bode on Slovenca igral. Od kmetijstva pa nebo nič govoril, ker on od tega ne razume nič.

Kmetje! Mi kmetje gornje radgonskega okraja smo se odločili tega gospoda doktorja in uradnika **ne voliti** in mi smo proti njemu kot državnozbornemu kandidatu, našega vrlega načelnika okrajnega zastopa gospoda **Franc Vračko-ta** postavili.

Gospod Franc Vračko je kmet v Orehovci pri Radgoni, je sin slovenskih kmečkih starišev, posestnik 50 oralov zemljišča, katerega že 30 let sam obdeljuje. Leta 1882 bil je v svoji orehovski občini izvoljen občinskim predstojnikom, kjer je še danes obč. predstojnik, je ud krajnega in okrajnega šolskega sveta, načelnik cerkvenega sklada cerkve sv. Petra, in načelnik prostovoljne požarne brambe. Gospod Vračko pa ne deluje samo za svojo domačo občino ampak tudi za cel okraj, ker je od leta 1890 načelnik okrajnega zastopa gornje radgonskega, kateri ga vedno za načelnika izvoli, ker on za kmete prav po očetovski skrbi.

Kmetje! Mi deželani gornje radgonskega okraja ne bomo nobenega drugega volili, kakor gospoda F. Vračko-ta, ker mi ga kot skušenega in sposobnega kmetovalca in politikarja dobro poznamo. Vi pa bode imeli priložnost ga poznati, ker bode on po vseh večjih krajih našega volilnega okraja skliceval shode. Pridite toraj mnogoštevilno na te shode in prepričali se bode, da Franc Vračko, če tudi je samo kmet, v vaših potrebah tisočkrat več razume, kakor pa mladi gospod doktor Ploj. Gornje radgonski kmetje.

Koroški kmetje, zdramite se!

Na spodnjem in gornjem Koroškem vršijo se sedaj državnozbornske volitve za četrte in peto kurijo, in kmetom se ponuja nam neznani advokat Pupovac,

posestnik iz Milstata na gornjem Koroškem. Od kod ga je tje veter prinesel; ali iz Poljskega, Češkega ali iz Hrvaškega nam ni znano. Pravi se: ta zna, kako se mora kmetijstvo sukati, on da ve, kako suho drevo vzeleni in tudi ve, kako se mrtev konj zopet oživi, on da zna pa gvišno tudi paragrafe sukati. Če bi bilo res. Ali ni to sramota za nas Korošce, da bi se med nami ne našel eden človek, ki bi znal v državnem zboru za kmeta govoriti, njegove potrebščine predlagati in tako dalje! Ali je res tako malo šol pri nas da bi se en tak tič pri nas ne našel? Ali se res v državnem zboru tako zvijaške besede govorijo, da nas morajo tam le sami advokati zastopati? besede, da bi jih eden četrto- ali petošolec ne zastopil? Da, imamo ga v Lavantinski dolini takega moža, če tudi je le bolj majhen kmet, ki dobro ve in čuti, kje nas čevelj žuli, in to je prav jasen in previden mož. Resnično, mi imamo tudi več takih mož, ali oni se nečejo sami ponujati kakor se ponujajo nam drugi, ker naš kmet se ne zna in noče ponujati in prilizovati. Naši koroški kmetje so sirote in so čisto zmešani ter ne vedo kaj bi volili. Oni ne vedo, v kateri rog bi trobili ali v ta ali v oni. Slučajno sem dobil v roke en čašnik „Štajerca“, ki izhaja v Ptuj in ki se edino dobro za kmeta poteguje in začudil sem se, ko sem ga bral, kako se spodnje štajerski kmeti za svoje pravice potegujejo in da so sami kmetje postavili si svojega kmečkega kandidata, o katerem popolnoma upajo, da bodejo z njim zmagali. Glejte dragi tovariši! zakaj bi pa pri nas kaj takega ne bilo mogoče?! Kmet naj voli kmeta, to bode za naprej naš pregovor.

Kmet iz Pliberka.

Zunanje novice.

Ruski car bolan. Ruski časniki poročajo, da je car postal bolan vsled nekega zastrupljenja. Strup da mu je bil v jed pomešan. Od konca bila je cela Evropa zaradi tega vznemirjena in časniki so o tem veliko pisali, sedaj se pa poroča, da car trpi na trebušnih bolečinah in da mu je vedno bolje.

Poskusila je umoriti nemškega cesarja v Breslavi neka ženska po imenu Selma Schnapka. 200 metrov od železnične postaje odstranjena, predrila je naenkrat umobolno z gledajoča ženska stražo, ki je držala stražo, še zaletela s sekuro v rokah proti vozu, v katerem je bil cesar, postala za trenotek, potem pa zagnala sekuro proti vozu. Zagnala pa ni dosti daleč in je hotela se enkrat vreči. V to pa so posegnili stražniki. Pripeljana na policijo, je izpovedala, da jo je k temu dejanju prisilila cesarica. Cesar sam je priporočil o tem dejanju nič govoriti, ker to je bil čin ene umobolne. In res odpeljali so to žensko v norišnico.

Dva milijona mačkam. Neka francoska gospa Chaussegross je ljubila mačke tako zelo, da je po svoji smrti zapustila dva milijona frankov društvu za varstvo živalij pod tem pogojem, da jih porabi za podporo mačk. Društvo za podpiranje vdov in sirot je hotelo vzeti tista dva milijona, toda sodišče ga je zavrnilo in izročilo milijona društvu za — mačke.